

Kissankokoisin kirjaimin Kuten olemme saaneet lukea lehdistä, olemme täällä Ulvilassa ohjaamassa talouttamme tasapainoon – ihan itse. Tästä syystä olemme joutuneet korottamaan sekä tuloveroprosenttiamme että vesilaitoksen taksojamme. Niistä on nyt katsottu tarpeelliseksi uutisoida kissankokoisin kirjaimin. Eikä siinä vielä kaikki, paljon muutakin joudumme tekemään. Tietenkin nämä korotukset rasittavat meistä jokaisen kukkaroa, eikä se ole kivaa. Tosin ne rasittavat onneksi meistä jokaista yhtäältä maksukykyimme ja toisaalta kulutuksemme suhteessa. Kaupungin talousarvion laadinnan mottona olen pitänyt ”Palvelut edellä” -teemaa. Turvaamme ja hoidamme jatkossakin meille kuuluvat velvoitteet, pitämällä ihmisten kädet niissä töissä, joihin niitä käsiä tarvitaan.

Avataanpa tuon veronkorotuksen todellisia vaikutuksia yksittäiselle palkansaajalle euroissa. Kun otamme huomioon kunnallisveroista keskimäärin tehtävät vähennykset, tuloveron korotus on mielestäni siedettävissä. Esimerkiksi 3 000 euroa kuukaudessa ansaitseva ulvilalainen palkansaaja maksaa jatkossa hyväksytyyn veronkorotuksen seurauksena ensi vuonna tuloveroa reilut 16 euroa kuukaudessa nykyistä enemmän. Vesilaitoksen taksojen korotuksen vaikutus esimerkiksi omakotitalossa asuvalle nelihenkiselle perheelle on puolestaan noin 2 euroa kuukaudessa/henkilö. Tuosta sitten jakamalla tai kertomalla saa suuruusluokan toisensuuruisille tuloille. Toki näitä korotuksia tulee sieltä ja täältä, mutta pyydän pohtimaan ihan oikeasti, eivätkö nuo kaupungin korotukset yhteiseen hyväämme eli omien palveluidemme tuottamiseen ole kuitenkin varsin siedettäviä – vai kissankokoisilla kirjaimilla kummasteltavia? Näissä palveluissa ja tuotteissa kun kyse ei ole mistään colapulloista tai viinilaatikoista. Kyseessä ovat meidän tarvitsemat jokapäiväiset palvelut ja jopa elintärkeät tarpeet, kuten lasten päivähoido, peruskoulutus, Sote-palvelut, vesihuollon toiminnot, liikenneväylät ja niiden kunnossapito, kulttuuri ja kaiken tämän edellyttämä hallinto. Itse olen tämänlaisen ”jaetun kohtuuden” vankkumaton kannattaja, kun on kyse peruspalveluiden tuottamisesta.

”Parhaiten, mitä olen nähnyt” Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskuksen (ARA) sekä Valtiokonttorin edustajat olivat kaupungin vieraina toissa viikolla. Kävimme yhdessä läpi Ulvilan kaupungin ARA vuokra-asumisen suunnitteluun ja asuntokannan kehittämiseen liittyviä asioita. Lisäksi vieraamme tutustuivat vuokratalokohteisiimme. Kiitosviestin saatuaani, jälleen kerran tuli mieleeni kysymys, tiesimmekö tätä taas itsekään? Seuraavassa suora lainaus ARA:n kehittämispäällikön viestistä: ”Teidän vuokra-asuntokantaanne on hoidettu kiitettävästi, jopa parhaiten mitä olen nähnyt. Asunnot sijoituivat kuntarakenteeseen keskeisille paikoille eikä teillä myöskään ole segregoituneita tai slummiutuneita alueita kaupungin keskustassa. Se on myös markkinoinnin ja asukkaiden kannalta hyvä asia. Siitä huolimatta, että kiinteistöjä on hoidettu hyvin, esiintyy vakavana pidettävää tyhjäkäyttöä. Teillä Ulvilassa ei todellakaan tyhjänäolon syy ole kiinteistökannan huono kunto.”

He ovat nähneet tätä vuokra-asuntokantaa sadoittain ympäri Suomea. Talouden tasapainottamiseen liittyen vuokra-asuntokantamme saatetaan vastaamaan kysyntää – mutta pidetään jäljelle jäävät edelleen hyvässä kunnossa.

Ei toki, eihän? Porin kaupungin kehittämispäällikkö Timo Aro kirjoitti Satakunnan Kansan yliössään seuraavasti: ”Perusporilainen on tietoisesti mieluummin ilkeä, pisteliäs ja hävytön kuin tasapaksu, rakentava ja miellyttävä. Porilaiseen mentaliteettiin kuuluu kielteisten asioiden ylikorostaminen ja myönteisten vähättely. Hyvätkin asiat esitetään mielellään negatiivien kautta. Sisäiset ristiriidat, väännöt ja säätämiset kuuluvat porilaiseen arkeen”.

Edellinen tarina ei toki sovi meidän perusulvilalaisten arkeen, eihän? – Tämä tarina oli kyläpäällikön kevennys.

Jukka Moilanen, kaupunginjohtaja